

[Arnth Jensen.]

i de senere år har været i militærnægternes tal, må anse det for nødvendigt, at spørgsmålet underkastes en dybtgående undersøgelse til belysning af hele dette problems tilfredsstillende og retfærdige løsning, herunder særlig spørgsmålet om disse menneskers mest formålstjenlige anbringelse og arbejdsindsats, et spørgsmål, som også blev berørt af den foregående ærede ordfører.

Jeg kan derfor tiltræde det forslag, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) fremsatte, at sagen henvises til udvalgsbehandling, og at vi i udvalget fra den højtærede minister får de oplysninger, som kan gives, om arbejdsforhold, kaserneringsforhold og om muligheden af overførelse til civilforsvaret.

Også jeg har lagt mærke til den debat, der i sommer har været om dette problem, og havde også tænkt på at fremdrage den artikel, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) citerede her. Derfor mener jeg det nødvendigt — selvom jeg anerkender ministerens tilsagn om en senere behandling af spørgsmålet — at få den udvalgsbehandling, så vi kan indhente de oplysninger, der kan tjene til belysning af hele problemet. Jeg anbefaler lovforslaget til hurtigt fremme.

Carsten Raft: Jeg kan på mit partis vegne tilsige tilslutning til en velvillig behandling af forslaget. Jeg kunne forsåvidt have gjort det uden større omtale og uden udvalgsbehandling, idet vi jo alligevel får den videre diskussion forholdsvis snart, når de forberedende arbejder dertil er færdige. Der sad jo et rigsdagsudvalg — det var vel i anledning af det radikale forslag, der sidste vinter blev fremsat om disse forhold —, og dette udvalg var ude at se på de pågældende etableringer for de civile værnepligtige. Jeg tror, udvalgets medlemmer fik det indtryk, at forholdene de forskellige steder i høj grad var afhængige af, hvem der var leder det pågældende sted. Der, hvor jeg var med, i Jylland, beså vi et sådant etablerement, der var indrettet i en gammel ungdomslejr; det blev ledet af en erfaren mand, der gjorde det dygtigt og godt, så der var gode forhold i lejren. Men det kan være anderledes andre steder. Jeg indrømmer, at det arbejde, man så blive udført, ikke gjorde noget stærkt overbevisende indtryk på de folk, der så det, og vist heller ikke på de folk, der udførte det — noget, der selvfølgelig også er værd at overveje.

Hele spørgsmålet om den totale krig og det beredskab, der sættes ind overfor den,

sætter også denne sag i en ny belysning. I gamle dage var det jo så udelukkende militære værnepligtige, der drejede sig om, men nu udstrækkes værnepligten efterhånden til andre områder. Jeg er af den absolutte overbevisning, at vi må fastholde en forlænget tjenestetid for disse mennesker, fordi der, som det også er sagt i ministerens fremsættelsestale, nu må være beviser for, at det er en samvittighedssag for de pågældende, hvad der forøvrigt for flertallets vedkommende, der hvor vi var, ikke var nogen som helst tvivl om at det var. Det kan desuden heller ikke være sådan, at civilforsvaret, der jo i høj grad organiseres efter ret militære regler, med ret militære opgaver, vi kan vel egentlig sige med militære pioneropgaver, skal rekrutteres af folk, som er uvillige overfor den tjeneste, de yder.

Men alligevel vil denne udstrækning af beredskabet til andre områder gøre det naturligt, at man kommer til at spekulere over, om man ikke kan finde en anden anvendelse af disse folk, sådan at de ikke alene anvendes således, at de går ind i dette beredskab, men også således, at man ikke kan sige, selvom man går meget, meget spidsfindigt frem, at det kan komme til at genere deres samvittighed eller deres indstilling overfor tingene, idet der ganske sikkert kun vil blive tale om rene barmhjertighedsopgaver, ren barmhjertighedstjeneste.

Som sagt, alle disse problemer kan vi jo forhandle i udvalget, men vi får alligevel den rigtige behandling til sin tid, når hele revisionsforslaget er færdigt. Jeg skal derfor give tilsagn om støtte til en hurtig gennemførelse af dette lovforslag. Vi er villige til at tale om disse ting i udvalget, men vil iøvrigt afvente den endelige behandling af hele dette område, når det kan sættes ind i den rigtige ramme, som er under forberedelse i øjeblikket.

Johs. Christiansen: Gennemføres den lovændring, vi behandler her, vil ministeren få et par bemyndigelser mere end dem, han allerede har. Jeg er ikke meget for bemyndigelser i almindelighed. Naturligvis ikke i dette tilfælde, fordi jeg mistænker den højtærede indenrigsminister for at ville misbruge dem. Jeg siger det kun, fordi der efter min vurdering er en særlig grund til at gøre det her i relation til rækkevidden af det foreliggende lovforslag.

På militært hold, hjemligt som udenvælts, beskæftiger man sig stadig med den mulighed, at det kan blive nødvendigt med en forlængelse af militærtjenesten udover, hvad vi her i landet allerede har forlænget den